

България турски свирѣпства тъй дѣйствували върху нея и тъй я тревожили, че много пжти леля ѝ скривала отъ нея нѣкои вѣстници, за да не чете тия новини. Съ една дума тя бѣше блага душа, просвѣтенъ умъ и чувствително сърдце. Споменахъ за нея и по-горѣ, както може да помни читательтъ. Но слѣдъ нееднократнитѣ ми съ нея приказки за научни, религиозни, хуманни и други въпроси, главно пакъ по българскитѣ работи, ето какво съмъ записалъ за нея буквално единъ день въ моя дневникъ: „Мома благовъзпитана, образувана, добродушна и християнка просвѣтена. Тя е плакала за бѣднитѣ българци, тя е ронила горещи сълзи при прочитането новинитѣ за кървавитѣ сцени въ България. Тя е живъ примѣръ на скромность, на добросърдечность, на чувствителность и на човѣколюбие. Богъ щедро до я награди съ всички земни и небесни блага за нейнитѣ човѣколюбиви чувства и за нейното живо състрадание къмъ нашия злочестъ народъ!“. — Английскитѣ прѣводъ на брошурата се извърши въ една седмица. Добрата и неуморна прѣводачка работи за това не само денемъ, но и нощемъ. Провѣряването за точността на прѣвода стана съвмѣстно отъ автора и прѣводачката. Съ неизгаснала и до днесъ признателность си спомнямъ азъ дългитѣ часове, които прѣкарвахъ съ тази самоволна и усърдна труженица за българското дѣло въ гостоприемния домъ на добрия ѝ вуйчо, за да сравняваме заедно редъ по редъ, листъ по листъ английския прѣводъ съ французския оригиналъ. Каква скромность, какво отсъствие дору и на сѣнка отъ най-малка претенциозность!